

ve, europæiske rammelove, europæiske forordninger, europæiske afgørelser, henstillinger og udtalelser.

En europæisk lov er en almenyldig lovgivningsmæssig retsakt. Den er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

En europæisk rammelov er en lovgivningsmæssig retsakt, der er bindende for enhver medlemsstat, som den er rettet til, med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at vælge form og midler for gennemførelsen.

En europæisk forordning er en almenyldig ikke-lovgivningsmæssig retsakt til gennemførelse af lovgivningsmæssige retsakter og visse bestemmelser i forfatningen. Den kan være bindende i alle enkeltheder og gælde umiddelbart i hver medlemsstat, eller den kan være bindende for enhver medlemsstat, som den er rettet til, med hensyn til det tilsigtede mål, men overlade det til de nationale myndigheder at vælge form og midler for gennemførelsen.

En europæisk afgørelse er en ikke-lovgivningsmæssig retsakt, der er bindende i alle enkeltheder. Når den angiver, hvem den er rettet til, er den kun bindende for disse.

Henstillinger og udtalelser har ikke bindende virkning.

2. Når Europa-Parlamentet og Rådet får forelagt et udkast til lovgivningsmæssig retsakt, kan de ikke vedtage retsakter, der ikke er omhandlet i den lovgivningsprocedure, der gælder på det pågældende område.

ARTIKEL I-34

Lovgivningsmæssige retsakter

1. Europæiske love og rammelove vedtages af Europa-Parlamentet og Rådet i fællesskab på forslag af Kommissionen efter den almindelige lovgivningsprocedure i artikel III-396. Hvis de to institutioner ikke når til enighed, er retsakten ikke vedtaget.

2. I de specifikke tilfælde, der er fastsat i forfatningen, vedtages europæiske love og rammelove af Europa-Parlamentet med deltagelse af Rådet eller af Rådet med deltagelse af Europa-Parlamentet efter særlige lovgivningsprocedurer.

3. I de specifikke tilfælde, der er fastsat i forfatningen, kan europæiske love og rammelove vedtages på initiativ af en gruppe medlemsstater eller af Europa-Parlamentet efter henstilling fra Den Europæiske Centralbank eller efter anmodning fra Domstolen eller Den Europæiske Investeringsbank.

ARTIKEL I-35

Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

1. Det Europæiske Råd vedtager europæiske afgørelser i de tilfælde, der er fastsat i forfatningen.

2. Rådet og Kommissionen vedtager navnlig i de tilfælde, der er fastsat i artikel I-36 og I-37, europæiske forordninger eller afgørelser, og det samme gælder Den Europæiske Centralbank i de specifikke tilfælde, der er fastsat i forfatningen.

3. Rådet vedtager henstillinger. Det træffer afgørelse på forslag af Kommissionen i alle de tilfælde, hvor det i henhold til forfatningen skal vedtage retsakter på forslag af Kommissionen. Det træffer afgørelse med enstemmighed på de områder, hvor der kræves enstemmighed ved vedtagelse af en EU-retsakt. Kommissionen samt Den Europæiske Centralbank i de specifikke tilfælde, der er fastsat i forfatningen, vedtager henstillinger.

ARTIKEL I-36

Delegerede europæiske forordninger

1. Kommissionen kan i europæiske love og rammelove få delegeret beføjelse til at vedtage delegerede europæiske forordninger, der udbygges eller ændrer visse ikke-væsentlige elementer i europæiske love eller rammelove.

De europæiske love og rammelove afgrænser udtrykkeligt delegationens formål, indhold, omfang og varighed. De væsentlige elementer på et område er forbeholdt de europæiske love eller rammelove og kan derfor ikke være omfattet af delegation.

2. De europæiske love og rammelove fastlægger udtrykkeligt de betingelser, der gælder for delegationen, og som kan være følgende:

- a) Europa-Parlamentet eller Rådet kan beslutte at tilbagekalde delegationen
- b) Den delegerede europæiske forordning kan kun træde i kraft, hvis Europa-Parlamentet